

Fatih Aydemir

EY AŞK! BİZİ AFFET

Şimdi bir aşk lazım bize
Bir de aşk
Ve bir daha aşk.
Ya Hu...

hayykitap
EDEB/YAT

Hayykitap - 774
Edebiyat - 146

Ey Aşk!
Bizi Affet
Fatih Aydemir

Kapak Tasarımı: Latif Çetinkaya
Sayfa Tasarımı: Turgut Kasay

ISBN: 978-625-7909-81-5
1. Baskı: İstanbul, Ekim 2020

Baskı: Yıkılmazlar Basım Yay.
Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.
15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B
Güneşli - İstanbul
Sertifika No: 45464
Tel: 0212 630 64 73

Hayykitap
Zeytinoğlu Cad. Şehit Erdoğan İban Sk.
No: 36 Akatlar, Beşiktaş 34335 İstanbul
Tel: 0212 352 00 50 Faks: 0212 352 00 51
info@hayykitap.com
www.hayykitap.com
facebook.com/hayykitap
twitter.com/hayykitap
instagram.com/hayykitap
Sertifika No: 12408

© Bu kitabın tüm hakları
Hayygrup Yayıncılık A.Ş.'ye aittir.
Yayınevimizden yazılı izin alınmadan kısmen veya
tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Ey Aşk!

Bizi Affet

Fatih Aydemir

Kimim Ben?

Madem böyle bir işe kalkıştın, önce bir kendini tanıtabakalım dediler. Yahu istemeyin benden böyle şeyler, ben en son kendimi anlattığımda sanırım lise yıllarımdaydım. O da yeni bir öğretmenin biri derse girecek de herkes sırayla kendini tanıtsın bakalım diyecek, biz de sıramız geldiğinde ayağa kalkıp, adımızı, soyadımızı söyleyip, kestirmeden konuşup oturacağız aşağıya. Ne zormuş abi insanın kendini anlatması.

Bir zamanlar evliyaların takvalarına şahit olmuş ama şimdilerde eşkıyaların kol gezdiği altı evliya, üstü eşkıya olan Bursa'da doğdum. Ulu şehrin ulu çocuğu olmasam da nereden bakarsanız bakın bir yanı eksik, bir yanı hep eksik kalacak biriyim ben. Ölümü tatmadan, kavuşmadan sevgiliye bir yanımız hep eksik.

Annem anlatır. Uslu çocukmuşum. Öyle sağda solda kavgalarım olmamış hiç. Kapı önünde kaldırım taşlarına oturup beyinin yolunu gözleyen teyzelerin diline doladığı dedikodularda geçmemiş hiç adım. Akşam ezanı, eve dönüş saatimin geldiğinin habercisiydi. Mahallenin bağı yanık müezzini o tiz sesiyle ezanı okumaya başlamadan, her şeyden önce ince bir cızıltı gelir. O sesi duyar duymaz elde avuçta ne var ne yok bırakır eve koşardım hep. Oynadığım oyunlar yarıda kalırdı.

Bakma bana öyle çocuk. Ben bir ezanla gelmiş, bir salayla göçüp gidecek koca bir hiçim. Doğduğu gün yağmur yağan.

Yağmura, yağmurun ardındaki o kudrete sevdalı koskocaman bir hiçim.

Bir gün bir uçurumun kenarından düşerken Kuran-ı Kerim okyanusundan sadece bir damla olan Risale-i Nurlara

Yağmurların bulutlardan,

Yaprakların takvimlerden,

Kelebeğin kozasından,

Âşıkların sevdiğinden ayrıldığı,

Ölümün ölmediği şu fani dünyada bir kelebeğin o kısıcık ömründe hayata sarıldığı gibi, nefsimle değil kalbimle sıkı sıkı tutundum.

Rabbim bir tevafukun içinde kırmızı kitaplarla tanıştırdı beni. Sebepler zinciri içerisinde karşıma çıkarttı. Dindar bir ailenin dindar çocuğu sanırken kendimi, Risale-i Nurları okuyup ahiretin sokaklarında dolaştıkça anladım ki yıllarca nefsimin vazgeçemediği oyuncağı olmuşum. Elimde bir gül varmış ama ben yıllarca o gülün kokusunu ciğerlerime kadar çekememişim meğer. Bir filmin başrol oyuncusuyken neden kameranın arkasında sahnesinin gelmesini bekleyen figüran olayım ki dedim kırmızı kitaplarla tanıştıktan sonra. Sonbaharın dalından düşen son yaprağı iken, en sevdiğim şarkının bitmesine saniyeler kala yirmisinden sonra öylesine değişti ki hayatım, şimdi derinlerde aradıkça hakikati gözlerimdeki o tefekkür perdesi açıldıkça açıldı, baktığım her şeyde Rabbimi görüyor. Tevekkül dediğimiz o duruma kanımın son damlasına kadar teslimim. Biraz sonra ayağım takılıp düşsem mesela, vardır elbet bir bildiği diyecek kadar.

Kendini anlat demesi kolay, insanın kendini anlatması zormuş, onu öğrendim şimdi. Neye, nereden nasıl başlasam diye düşünürken kendini anlatmaktan vazgeçecek duruma gelebiliyormuş insan.

Biliyor musun?

Kendimi çok merak ediyorum. Asıl olan beni. Şu dünyadan arınan beni. Şu dünyaya ait olmayan beni. Ve biliyorum ki beni benden daha iyi tanıyan, beni yaratan bir rabbim var. Bir zaman düşündüm. Nefes almasını dahi beceremeyen bir insan nasıl olur da iki kelimeyi yan yana getirebilir? Sonra yine düşündüm; bir şair, bir yazar varsa, o hiç şüphe yok ki yalnızca Allah'tır. Bizler sadece kâğıt ile kalem arasında aracılık yapıyoruz o kadar. Hiç mümkün müdür ki o istemezse biz iki harfi dahi yan yana yazabilelim? Elhasıl, madem mülk onundur, her şey elbette ondandır.

Bakmayın öyle...

O toprak kokulu köy yollarında çocukluğunu Rabbine emanet etmiş, dünya sürgünü yemiş bir yolcuyum ben. Tıpkı senin gibi.

Selam Olsun...

Geceyi seven,
Yağmura,
Şiire ve
Çaya âşık olanlara.
Başını yastığa koyar koymaz uyuyamayanlara,
Derdi olup da derdine eyvallah diyenlere,
Bir başkasının derdini kendine dert edinenlere,
Ağlamaktan utanmayanlara,
Üşüyenlere,
Seccadesini gözyaşlarıyla ıslatıp, o gözyaşlarını dualarla silen-
lere...
Hayattaki tek keşkesi, “Keşke Resulullah’ın hizmetkârı olsaydım”
olanlara,
Yağmurdan sonra topraktan kalkan o kokuyu ciğerlerine kadar
çeken,
Kuran-ı Kerim okuyan,
Namaz kılan,
Penceresine yağmur damlaları vurmuş olan tanıdığım ve tanı-
madığım herkese selam olsun.

İçindekiler

Kimim Ben?	5
Selam Olsun...	8
Seyyahın Yolculuğu	13
Kantar.....	27
Mekke’de Çocuk Olmak	30
Ya Hu	32
Ol Deyince Olana Hamd Olsun	34
Dünya Herkesle Nişanlanır Ama Kimseyle Evlenmez.....	35
Âşıklar Şehri Medine	37
Kavga	38
Teknolojik Parem	39
Hüzünlü Yürekerin Baş Misafiri	42
Nasipten Ötesi Yok	44
Sesleniş.....	48
Dertsizlerin Uyuduğu Saatlerde Biz Hep Ayakta Olduk...49	
Telgrafın Tellerine Sıkışmayan Mektup	50
Çocuk Sesli Kaldırımlar.....	51
İçimizdeki Dünya.....	52
Dekolte Sevdalar	54
Alışamadıklarımız.....	58
Susmak Öyle Yakışıyor ki Bize	59
Diriliş	61
Alfabenin İlk Harfi Vatandır	63
Ebu Bekir Olmak	64
Ey İçim! Sen de Olmasan.....	65
İki Cihan Güneşi	66
Avluya Yağan Yağmur	67
Umut Hep Var	71

Sıraya Kazınan Aşk.....	72
İçimiz	74
Çocuk Kahkahalarına Aç Olan Sokaklar	76
En Büyük Arzum	78
Mavera	79
Dev Olmak	82
Hira Mağarasının Çocukları.....	84
Büyüme de Büyür mü?	85
Bir Gün Gideceğiz Buralardan.....	86
Seviyor'muş' gibi.....	87
Cevabının Ne Olduğunu Biliyor musun?.....	88
Eylül	90
Sesleniş 2	92
Yüreğimizin Yüğü.....	93
Tam da Olmak İstedğim Yerdeyim.....	95
Sana, Bana, İnsanlığımıza	99
Helalin Gelene Kadar	102
Sokakların Yeni Abileri.....	103
Geç Kalmamak.....	105
Son Misafir Ağırlayışımız.....	109
Umudun Kıyısında.....	110
Sesler.....	115
Aşkın "Paravan" Hali.....	117
Beşinci Mevsim	120
Gitmekle Gidememek Arasında	123
Bütünlemesi Olmayan Sınav	126
Hayatımızdakilere	130
Marketin Sahibi	134
Kitaba Bakmak Serbest.....	136
Hepimizde Bir Emanet Var	139
Milenyum Çağı da Neymiş Ya Hu?	147

Akrep ile Kurbağa.....	151
Bataklık Savaşları	154
Seri Katil Nasıl Olunur?.....	156
Meydan Okuma.....	159
Peki Biz Ne Yapıyoruz?.....	160
Kapı	163
Karanlık Tünelden Geçerken Heybemize Doldurduğumuz ..	172
En Uzun Gece	175
Gönül Soframızdaki İkramımız.....	179
Modern Hayat Kuyruğundaki Kıvranılarımız.....	180
Günah Kafesine Sokan İlk Mesaj.....	184
Bir Kereden Bir Şey Olmaz.....	188
İsteklerimize Yaptığımız Asgari Ücret Zammı	190
IMDB Puanı 10 Olan Vizyondaki Filmimiz	196
Anılarımızın Assolistti Olan Çocukluğumuz.....	198
Namaz Kılarken Neden Lezzet Almıyoruz?	205
Kapıdaki Bekleyişimiz	208
Duan Varsa Duyan da Var.....	210
Karanlıklar İçinde Doğruları Aydınlığa Çıkarmak.....	213
Ümmetin Kadınına Not.....	214
Yolculuğun Sonu ya da Başlangıcı.....	215

Seyyahın Yolculuğu

Nefislerin uyuduğu vakitlerde, biraz sonra gideceğim yolun beni hakikatli bir yola sevk edeceğini bilmeden çıktığım bir yolculukmuş meğer. Biraz sonra aralayacağım kapı başka bir kapıyı açmak içinmiş...

İmsak vakitleri. Kış.

Şehir beyaza bürünmüş, Hakk, rahmetiyle gelinliğini giydirmiş yine Bursa'ya. Ay ışıl ışıl, nöbetçi bir asker gibi gecenin başında. Hayatta en çok sevdiğim şeylerden biri de Ulu Cami'de namaz kılmaktır. Özellikle de sabah namazı. Başka bir huşu katar namazıma. Niyet edip "Allah-u Ekber" diyerek başladığım namazımda tüm dünya girdiğim o kapının ırağında kalır. Camiye girerken çıkardığım ayakkabılarımla birlikte sanki dünyayı da çıkarırım aklımdan. İliklerime kadar hissetmeye çalışırım kıldığım namazı.

Bugün kışın ilk karı düştü Bursa'ya. Bir değişiklik yapıp, hazır tüm sokaklar da gelinliğini giyinmişken yürüyerek gitmek istiyorum Ulu Cami'ye. İçimde bir yangın var. Alevleri gittikçe yükselen bir yangın. Adım attıkça alevleri göklere çıkıyor. Engel olamıyorum...

Geçenlerde okuduğum bir kitapta şöyle yazıyordu: "Melekler geceleri uyumayanları kollarmış." Öylesine hissediyorum ki bunu. Geceleri yoldaş yaptık biz sevdamıza. Sevdanın hakkını verememe korkusundan çok uykuyu haram kıldık bu yolda. Ne yağmurlu gecelerdi onlar... Hücrelerimize kadar sırlıslıklam olduğumuz... Ruhumuzun, betonlaşmış bir hayatın içinde özgürlüğünü son demine kadar hissettiği geceler. Sabahın

Ey Aşk! Bizi Affet

ilk ışıklarına kadar gecenin kucağında hakikat kelamı, Kur'an-ı Kerim okuyarak uykuyu kendimize haram kıldığımız yağmurlu geceler.

Bizim yürüdüğümüz yollar yürümek için değil, varmak içindir. Hep ona. En güzele... Bir gece yarısı çıktığım bu yolda bir Seyyah aradım bana eşlik etmesi için. Hazır aşkla karışık kar da yağıyorken. Bizim gibi derdini o sarı saman kâğıtlara yazanlar Allah'tan başka kimi ister ki yanında? Görmeden sevenleriz biz. Bizim gibileri ya kâğıda döker anlatamadıklarını ya da madem derdi veren odur, onun kapısını çalmadan geçmez ki o yara deyip bir duanın içinde gözlerini kapatıp Allah'a anlatır o kimseye söyleyemediklerini...

Eskiden kış geldiğinde sokaklardan anlardık, kardan adamlardan, kartopu oynayan, bir poşetin üstüne oturup yokuş aşağı kaymaya çalışan çocukların bir kar tanesi gibi serinleten bağrışmalarının yüreğimizin kurumuş yanlarına değmesinden. O masum, günahsız ayaklar kirletirdi sokakların bembeyaz gelinliğini. Sonra bir çiçeği dalından koparıncasına çocukları da kopardılar sokaklardan. Ondandır, ruhsuz artık sokaklar, ondan böylesine yıkık, ondan böylesine yağmur değmemiş pencereler kadar kirli ve çamurlu. Göğü delmeye azmetmiş apartman koridorlarında büyüyen bir yeni nesil yetişiyor şimdilerde. Odalarına ezan sesi girmeyen yeni bir nesil. Televizyonlardan seyrediyorlar sadece karın yağmasını. Yaşamadan, tatmadan, okullarda anlatılan hayat bilgisi derslerinden öğreniyorlar mevsimleri. Soğuk nedir? Üşümek nedir? Kara dokunmak nedir? Paçalarına kadar ıslanmak nedir bilmeden.

Sonra çocuk olmayı unuttuk işte.

Gülmeyi unuttuk, ağlamayı unuttuk.

Fatih Aydemir

EY AŞK! BİZİ AFFET

Ey kalbim, neden ağlarsın? Senin Rabbin var.

Bazen susarsın. İçinde çoktan dünyanın en uzun cümlesini kurmuşundur.

Kime açsan, kime anlatsan anlamazlar.

Dile düşse dili yakar.

Susmak ne uzun cümle, kitaplara dahi sığmaz.

Şimdi bir aşk lazım bize

Bir de aşk

Ve bir daha aşk.

Ya Hu...

O'na, hep en güzele giden yollar lazım. Başka kurtuluşu yok bu dünya durağının. Başka hiçbir aydınlık aydınlatamaz karanlıkları.

Sadece siz yalnız değilsiniz. Hepimiz bir yalnızlığı paylaşıyoruz.

Allah'ım, dünya onların olsun.

Bana Sen lazımsın.

hayykitap

28 TL

KDV DEN MUAFTIR

ISBN: 978-625-7909-81-5

9 786257 909815